

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-168/14

Grupo Itevelesa SL a další
v.
OCA Inspección Técnica de Vehículos SA
a
Generalidad de Cataluña

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo)

„Řízení o předběžné otázce — Články 49 SFEU a 51 SFEU — Svoboda usazování — Směrnice 2006/123/ES — Působnost — Služby na vnitřním trhu — Směrnice 2009/40/ES — Přístup k činnostem technické prohlídky vozidel — Výkon soukromým subjektem — Činnosti spojené s výkonem veřejné moci — Režim předchozího povolení — Naléhavé důvody obecného zájmu — Bezpečnost silničního provozu — Územní rozmístění — Minimální vzdálenost mezi stanicemi technické kontroly vozidel — Maximální podíl na trhu — Odůvodnění — Schopnost dosáhnout sledovaného cíle — Soudržnost — Proporcionalita“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. října 2015

- Předběžné otázky — Pravomoc Soudního dvora — Otázka vznesená v souvislosti se sporem omezeným na jediný členský stát — Zahrnutí s ohledem na potenciální zájem podniků z jiných členských států vykonávat činnosti v tomto členském státě*
(Článek 267 SFEU)
- Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Služby na vnitřním trhu — Směrnice 2006/123 — Působnost — Služby v oblasti dopravy — Technická prohlídka vozidel — Vyloučení*
[Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123, čl. 2 odst. 2 písm. d)]
- Právo Evropské unie — Výklad — Vícejazyčné texty — Autonomní výklad — Směrnice 2006/123 — Rozpor mezi jednotlivými jazykovými zněními — Zohlednění celkové systematiky a účelu dotčené právní úpravy*
[Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123, čl. 2 odst. 2 písm. d)]
- Svoboda usazování — Výjimky — Činnosti spjaté s výkonem veřejné moci — Rozsah — Činnosti stanic technické kontroly vozidel — Oprávnění nařídít odstavení vozidel vykazujících bezpečnostní nedostatky vyvolávající bezprostřední nebezpečí — Vyloučení*
(Článek 51 první pododstavec SFEU; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/40, článek 2)

5. *Svoboda usazování — Omezení — Vnitrostátní právní úprava, která váže povolení otevřít stanici technické kontroly vozidel na podmínku, aby existovala minimální vzdálenost mezi stanicemi technické kontroly a na držení podílu na trhu převyšujícího 50 % — Nepřístupnost — Odůvodnění — Ochrana spotřebitele a bezpečnosti silničního provozu při dodržení zásady proporcionality — Ověření vnitrostátním soudem*

(Článek 49 SFEU)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 35, 36)

2. Článek 2 odst. 2 písm. d) směrnice 2006/123 o službách na vnitřním trhu musí být vykládán v tom smyslu, že činnosti technické prohlídky vozidel jsou vyloučeny z působnosti této směrnice.

Zprvé, podle tohoto ustanovení se totiž uvedená směrnice nevztahuje na služby v oblasti dopravy spadající do oblasti působnosti hlavy VI Smlouvy o FEU. Použití výrazu „služby v oblasti dopravy“ tak ukazuje úmysl normotvůrce Evropské unie neomezit vyloučení stanovené v tomto ustanovení pouze na dopravní prostředky jako takové. Toto vyloučení tudíž zahrnuje nejen jakýkoli fyzický akt přemístování osob nebo zboží z jednoho místa na druhé prostřednictvím vozidla, letadla nebo plavidla, nýbrž i jakoukoli službu, která je s tímto aktem neodmyslitelně spojena.

Zadruhé, tento výklad je podpořen účelem směrnice 2009/40 o technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, která se týká činnosti technické prohlídky vozidel. V této souvislosti směrnice 2009/40 a směrnice 2014/45 o pravidelných technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a o zrušení směrnice 2009/40/ES, byly přijaty na základě článku 71 ES a článku 91 SFEU, přičemž obě tato ustanovení jsou obsažena ve Smlouvě o ES a ve Smlouvě o FEU v hlavě nadepsané „Doprava“ a představují právní základ, který výslovně opravňuje unijního normotvůrce ke stanovení opatření ke zlepšení bezpečnosti dopravy. Z přípravných prací pro přijetí směrnice o službách přitom vyplývá, že unijní normotvůrce zamýšlel, aby služby upravené ustanoveními přijímanými na základě článku 71 ES byly vyloučeny z působnosti této směrnice.

(viz body 39, 45, 46, 48, 49, 54, výrok 1)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 41–43)

4. Článek 51 první pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že činnosti stanic technické kontroly vozidel, na něž se vztahuje vnitrostátní právní úprava, nejsou spojeny s výkonem veřejné moci ve smyslu tohoto ustanovení i přesto, že provozovatelé těchto stanic mohou nařídít odstavení, pokud vozidla po prohlídce vykazují bezpečnostní nedostatky vyvolávající bezprostřední nebezpečí, pokud je toto oprávnění nařídít odstavení vykonáváno za následujících podmínek:

- státní dohled byl zaveden dotčenou vnitrostátní právní úpravou v souladu s požadavky článku 2 směrnice 2009/40 o technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, a
- majitel odstaveného vozidla má možnost podat stížnost k technickému poradci, úředníkovi správního orgánu pověřenému dohledem a kontrolou stanic technické kontroly vozidel, a tento poradce může změnit rozhodnutí o odstavení. Mimoto v případě námítky majitele vozidla proti odstavení tohoto vozidla jsou k přijetí donucovacích opatření či opatření fyzického donucení oprávněny pouze orgány veřejné moci příslušné pro dopravu a policejní činnost. Oprávnění

k odstavení vozidla, které mají provozovatelé stanic technické kontroly, pokud zjistí nedostatky vyvolávající bezprostřední nebezpečí, tak není spojeno s žádnou donucovací pravomocí či fyzickým donucením.

(viz body 58–61, výrok 2)

5. Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která váže povolení pro podnik nebo skupinu podniků otevřít stanici technické kontroly vozidel na podmínku, aby existovala minimální vzdálenost mezi touto stanicí a již povolenými stanicemi tohoto podniku nebo této skupiny podniků a dále aby uvedený podnik či uvedená skupina podniků nedržela, bylo-li takové povolení uděleno, podíl na trhu převyšující 50 %, ledaže je prokázáno, že tato podmínka opravdu odpovídá snaze dosáhnout cílů ochrany spotřebitele a bezpečnosti silničního provozu a nepřekračuje meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

Taková omezení totiž mohou státním příslušníkům Unie bránit ve výkonu svobody usazování zaručené Smlouvou o FEU nebo mohou tento výkon činit méně přitažlivým.

Dále pokud jde o neexistenci objektivního odůvodnění těchto omezení, co se zaprvé týče dodržení minimálních vzdáleností mezi stanicemi patřícími nikoli soutěžícím podnikům, nýbrž témuž podniku či téže skupině podniků, není nikterak prokázáno, že by taková podmínka sama o sobě umožnila dosáhnout cíle spočívajícího v povzbuzení provozovatelů, aby se usadili v odlehlých oblastech území.

Co se zadruhé týče zákazu uloženého provozovatelům držet podíl na trhu, který překračuje 50 %, taková podmínka se v rozsahu, v němž je s to ovlivnit předchozí činnost stanic technické kontroly vozidel v dotyčném regionu, jakož i strukturu trhu, bez dalšího nejeví jako podmínka přispívající k ochraně spotřebitele. Pokud jde v této souvislosti o cíl sledující kvalitu služby, obsah poskytování služby technické kontroly vozidel je předmětem harmonizace na úrovni Unie.

(viz body 67, 78–81, 84, výrok 3)